

N:o 155.

Af Herr Åke Andersson: Om förändrad lydelse af 9 § Riksdagsordningen.

Riksdagsordningens 9 § föreskrifver att till ledamöter i Första Kammaren kunna endast väljas män, som uppnått trettiofem års ålder samt ega och minst tre år före valet egt fastighet till taxeringsvärde, ej understigande åttatiotusen riksdaler, eller ock till staten skatta och under tid, som nyss är sagdt, skattat för minst fyra tusen riksdaler årlig inkomst af kapital eller arbete. Kommer — — — — —

Det är således, utom en viss uppnådd ålder, en viss förmögenhet som erfordras för en sådan valbarhet, hvilket också i regeln är fullkomligt riktigt, alldenstund en riksdagsman i Första Kammaren bör vara i en oberoende ekonomisk ställning, men i tillämpningen kan det ofta förhålla sig helt annorlunda, emedan man icke tagit i betraktande att en till förenämnda värde taxerad fastighet kan vara belastad med till exempel femtio à sextio tusen riksdalers skuld, men egaren deraf är likaväl valbar, hvaremot en annan, måhända mera lämplig person, kan ega en ograverad fastighet till mycket nära ett sådant värde och derjemte emellan tre à fyra tusen riksdaler annan årlig inkomst, men det oakadt och ehuru förmögenhetsprincipen härvidlag får sin rätta tillämpning, är innehafvaren häraf icke valbar. Ett sådant missförhållande borde väl rättas, så vida man vill att konklusionen skall stå i ett någorlunda riktigt förhållande till premissen, helst som andemeningen af ordalydelsen icke kan vara någon annan än att den till Första

Kammaren valbare skall ega en viss förmögenhet antingen såsom fastighets-egare eller annan till berörda belopp taxerad årlig inkomst, hvaraf också torde följa att hvad som brister på ena stället skulle kunna fyllas med det andra och sammanföras till en efter 5 procent för fastighet beräknad inkomst. En sådan sammanslagning ansåg också 1872 års Konstitutions-Utskott i följd af då i ämnet väckt motion vara riktig och så mycket mera antaglig, som det föreskrifna inkomstbeloppet just svarar emot en sådan vanligen beräknad ränta på fastighetsvärdet.

Utskottets häröfver afgifna tillstyrkande blef också i Andra Kammaren utan diskussion antaget, men föll efter en stunds öfverläggning i Första Kammaren. Under sådant förhållande hade man väntat, att frågan vid någon af de senaste riksdagarne skulle ånyo blifvit upptagen, men som så icke skett, tager jag mig friheten, att, med hänseende till dess vigt, nu åter upptaga densamma, och föreslå:

att Riksdagen måtte antaga att hvila till vidare grundlagsenlig behandling följande förändrade lydelse af Riksdagsordningens

§ 9.

Till ledamöter i Första Kammaren kunna endast väljas män, som uppnått trettiofem års ålder samt ega och minst tre år näst före valet egt fastighet till taxeringsvärde, ej understigande åttatiotusen riksdaler, eller ock till staten skatta samt under tid, som nyss är sagd, skattat för en så stor årlig inkomst af kapital eller arbete, att densamma ensam för sig eller ock sammanlagd med en efter fem för hundra det beräknad ränta å fastighets taxeringsvärde uppgår till fyra tusen riksdaler. Kommer — — — — — frånträder han sin befattning.

Om remiss till Konstitutions-Utskottet anhålles.

Stockholm den 13 Mars 1878.

Åke Andersson.

Stockholm 1878, tryckt hos J. W. Svensson.